

Visiškai paniręs į Kūno sąmonę žmogus būtinai eis į dvasinę karalystę, nes jis visiškai atsideda dvasinei veiklai, kurioje ir aukojimo procesas absoliutus, ir tai, kas aukojama, yra tokios pat dvasinės prigimties.

(Bhagavad Gītā 4.24)